

Випуск № 21
Червень 2014

Дніпровська Січ

Київська
гімназія
№283

Козацький дитячий часопис

Козацькій гімназії
25
років!

200-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Т.Г.ШЕВЧЕНКА

Дніпровська Січ

№21 (2014)

- 3-5 Козацькій гімназії — 25 років!
- 6-7 Пам'ятні зустрічі
- 8 Плекаймо патріотів
- 9-18 Вітання до ювілею
- 19 200-річчя від дня народження Т.Г.Шевченка
- 20-21 Іду з дитинства до Тараса
- 22 Тарасове слово навіки в серцях українців
- 23 Живуть, Тарасе, рідний, поміж нас
І голос твій, і пензель твій, і Слово
- 24 Іскра таланту
- 25 Вони дивилися в небо
- 26 Свято Знань
- 27 «Відкриттям року» бути не просто,
але можливо
- 28-29 Іван Сулима — легендарний ватажок козаків
- 30-31 Не забувай ні на хвилину свого призначення,
Людино!
- 32-33 Козацтво — право на безсмертя
- 34 Козацькому роду — нема переводу
- 35 Краса вчинку
- 36 За мотивами «Лісової пісні»
- 37 «Сорочинський ярмарок» — свято праці,
сміху і спілкування
- 38 Ціна чужої війни
- 39 Слався, квітуй, моя земле
- 40 До рідних джерел
- 41 Мій Київ
- 42 Великодня виставка козацьких загонів

Головний редактор В.М.Гнатюк
Голова прес-центру М.А.Швед
Керівник науково-методичного центру К.Є.Кулик
sh283@ukr.net

Козацькій гімназії — 25 років!

Українська національна школа зароджувалась і зростала в складних умовах формування української нації. Її відстоювали видатні письменники, державні діячі, педагоги: Т.Шевченко, І.Франко, М.Грушевський, Б.Грінченко, М.Костомаров, О.Духнович, І.Огієнко, С.Русова, С. Сірополко та інші. Вони вважали, що така школа повинна бути національною за духом, мати свідомих, активних і творчих громадян і покликана не стільки навчати, як виховувати. Саме, з огляду на досвід попередніх поколінь, у 1991 році виникла життєва необхідність реалізувати у навчально-виховний процес концепцію національного виховання учнів. Гімназія є правонаступником середньої загальноосвітньої школи, яка була відкрита у 1989 році. Сьогодні у навчальному закладі працює 62 досвідчених педагогічних працівників. Серед них: 47 мають вищу кваліфікаційну категорію, 8 — відзнаку «Відмінник освіти України», 20 — звання «старший учитель», 12 — «учитель-методист», 1 — заслужений

працівник освіти України, 2 — кандидати педагогічних наук, 1 — кандидат математичних наук. Переможці районних, міських, всеукраїнських конкурсів, олімпіад, інтелектуальних ігор, наукових досліджень, спортивних змагань стають володарями призів, премій, цінних подарунків у таких номінаціях: «Гордість гімназії», «Інтелект року», «Юний науковець», «Талант та творчість», «Відкриття року», «Актор року», «Отаман року», «Кращий спортсмен», а відмінники навчання отримують іменні стипендії. У гімназії створені необхідні умови для навчання школярів. Успішною є робота учнів у малій академії наук. Їх наукові дослідження звучали на Всеукраїнській науково-практичній конференції в м. Львові, Київському міжнародному університеті, Національному торговельно-економічному університеті, надруковані в періодичних виданнях. Творчі роботи посіли призові місця в конкурсах: «Найкращий відгук на сучасну українську дитячу прозу», «Історія України і державотворення», Міжнародному

конкурсі знавців української мови імені Петра Яцика, «Щоб далі йти дорогою одною», «Екощоденник», Міжнародному мовно-літературному конкурсі імені Т.Г. Шевченка, Всеукраїнському конкурсі-фестивалі «Тарасовими шляхами», «Поетична весна», «Київ — моє місто, мені в ньому жити, мені його створювати», «Посміхнись майбутньому». Значну увагу вчителі гімназії надають розвитку творчих та наукових здібностей учнів. З цієї метою створений банк юних талантів, активно діє мала академія наук. За 25 років свого існування з стін гімназії вийшло 1778 випускників, серед них 126 учнів закінчили навчальний заклад із золотою медаллю, 56 — із срібною медаллю. Знайшли свою реалізацію у навчально-виховному процесі такі проекти, як «Здоров'язберігаючий освітній простір», «Обдарована дитина», «Професійна майстерність вчителя», «Школа успішного п'ятикласника», «Моніторинг якості освіти», «Я — патріот». Цьогоріч учні гімназії посіли 119 призових місць на районній олімпіаді з навчальних

предметів, 34 призових місця в малій академії наук у районі і 11 — у місті. Волошин Микола завоював перше місце у Всеукраїнському конкурсі читців поезії Т.Г.Шевченка, естрадно-духовий оркестр «Візерунки» здобув гран-прі в огляді художньої самодіяльності Деснянського району м. Києва, а театр-студія «Дзвін» — 1 місце у номінації народна культура. Призові місця щороку виборює футбольна команда гімназії в київських міських змаганнях з футболу на призи всеукраїнського клубу «Шкіряний м'яч», у військово-патріотичній грі «Зірниця». У гімназії відбувалися цікаві зустрічі з громадськими і церковними діячами, письменниками, артистами, зокрема: Президентом України (1992 р.) Л.М. Кравчуком, святійшим Патріархом Київської і всієї Руси-України (2005 р.) Філаретом, Л.Лук'яненко, В.Мулявою, М.Слабошпицьким, П.Мовчаном, П.Засенком, М.Сомом, Д.Білоусом, О.Гриневим, М.Шевченком, О.Мирошніченком, І.Кдировою, І.Красовським. Серед числених друзів козачат-гімназистів — Афгано-Чорнобильське братство «Побратими» — Даневич П.М., Даценко Г.Г., Пономаренко В.А., Грабовський М., Лепетун О.О. Значну організаційну допомогу в проведенні урочистостей в гімназії надають внутрішні війська МВС України, а нині — Національна гвардія України генерал-лейтенанти Юрій Жуковський, Олександр Савченко, генерал-майори Микола

Миколенко, Василь Молдавчук, полковники В'ячеслав Ященко, Георгій Федорчук, Ігор Степанюк. Дієву підтримку відчувала гімназія від голови Комітету Верховної Ради України з питань освіти та науки, депутата Верховної Ради України Гриневич Л.М., голови фракції БЮТ у Київській міській раді Меліхової Т.І., активного громадського діяча, а нині голови Голосіївської районної в м. Києві державної адміністрації Даневича М.В., голови Центру патріотичного виховання «Юний прикордонник» Константинова В.В. Національний імідж навчального закладу створюють і гартують заступники директора з навчальної роботи Кулик К.Є., Ядвижина В.Ф., Мухіна-Швець Н.А., заступник директора з виховної роботи, козацька Берегиня Швед М.А., заступник директора з адміністративно-господарської роботи Сулацька В.І. Досвід роботи педагогічного колективу гімназії за 25 років висвітлений у науково-методичних виданнях «Управління системою національного виховання учнів загальноосвітніх навчальних закладів», «Національна школа — Київська гімназія № 283», «Козацько-лицарський гарт дітей та молоді», «Я — патріот», автором яких є директор гімназії Гнатюк В.М. Виховна робота з учнями ведеться через дитячу козацьку організацію «Дніпровська Січ», яка за багаторічну активну громадську роботу нагороджена Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, лауреат премії Київської міської ради

за внесок молоді у розвиток місцевого самоврядування. Кожен клас гімназії — це козацький загін. Дитяча козацька організація видає свій часопис «Дніпровська Січ», на сторінках якого висвітлена як навчальна, так і виховна діяльність учнів. Серед численних гуртків, факультативів, студій кращими є хоровий колектив «Любисток», туристський клуб «Меридіан», театральна студія «Дзвін», гуртки «Петриківський розпис», «Сонцесвіт», художньої вишивки, фітодизайну, сувенірних виробів, штучних квітів, естрадно-духового оркестру «Візерунки», м'якої іграшки, спортивні секції з гандболу, волейболу, легкої атлетики, кульової стрільби, бойового гопака. Досягнення і результати своєї праці учні демонструють на виставках, презентаціях і конкурсах. У гімназії проходять районні та міські конференції з питань патріотичного виховання учнів, впровадження козацької педагогіки, народознавства у навчально-виховний процес. У свій ювілей колектив гімназії продовжує плекати патріотів своєї Вітчизни, передає дітям козацько-лицарський гарт як єдино можливий шлях до процвітання єдиної держави-України.

**В.М. Гнатюк, директор гімназії,
заслужений працівник
освіти України,
кандидат педагогічних наук**

Педагогічний колектив гімназії

У першому ряду зліва направо учителі:

Бут А.О. (англійська мова), Сівковська Л.О. (українська мова та література), Литвинюк Л.О. (українська мова та література), Фомічова Т.А. (математика), Швед М.А. (заступник директора з виховної роботи), Ядвижина В.Ф. (заступник директора з навчальної роботи), Гнатюк В.М. (директор), Кулик К.Є. (заступник директора з навчальної роботи), Мухіна-Швець Н.А. (заступник директора з навчальної роботи), Данилюк Т.А. (англійська мова), Якименко О.С. (математика), Дробішевська С.М. (образотворче мистецтво), Єршова К.М. (українська мова та література).

У другому ряду зліва направо учителі:

Ставнічук В.І. (українська мова та література), Корнієнко О.П. (фізичне виховання), Єрмакова І.Д. (математика), Голютяк Т.М. (математика), Кузьменко Н.В. (хімія), Троценко О.М. (світова література), Шиліна Н.В. (географія), Рудкова А.А. (англійська мова), Большакова Н.В. (географія), Єгорова О.В. (фізика), Ільчук Н.В. (біологія), Камінська О.М. (обслуговуюча праця), Євтушенко О.С. (музичне мистецтво), Процик М.А. (англійська мова).

У третьому ряду зліва направо учителі:

Любенко А.М. (англійська мова), Радецька Т.Д. (українська мова та література), Кучерук Г.А. (світова література), Мельниченко В.С. (історія), Ачкасова О.М. (англійська мова), Неділько О.С. (історія), Романюк Р.О. (географія), Костюк М.В. (завідувачка бібліотекою), Гончар О.М. (англійська мова), Панченко Т.Д. (світова література), Гулько Л.В. (німецька мова), Демиденко В.Д. (українська мова та література), Глава З.І. (фізика), Даневич С.М. (математика), Дейнека Л.Ф. (математика), Усата А.Б. (історія).

У четвертому ряду зліва направо учителі:

Бабур Н.О. (практичний психолог), Лопух Н.С. (біологія), Данилова Н.В. (математика), Асташкіна О.П. (захист Вітчизни), Усиченко Н.Д. (англійська мова), Біленчук І.М. (українська мова та література), Яременко С.В. (німецька мова), Гулько В.І. (захист Вітчизни), Шевчук С.О. (інформатика), Корабельська І.І. (англійська мова), Харчук О.О. (соціальний педагог), Єршов О.В. (технічна праця), Шевченко О.І. (англійська мова), Дьоміна М.В. (українська мова та література), Єршов В.В. (технічна праця).

Пам'ятні

зустрічі

Плекаймо патріотів!

Ще далекого 1992 року, коли я зустрічався з учнями і педагогами навчального закладу № 283 м. Києва, був твердо переконаний в тому, що тільки патріоти України зможуть побудувати міцну, демократичну, соборну Державу, яка славиметься своїми економічними, культурними, екологічними, освітніми досягненнями. Вірю і тепер! Адже патріотами не народжуються, їх виховують батьки, педагоги, громада, держава. І коли в сім'ї, дитячому садку, школі, вузі панує злагода і довіра, повага і милосердя, то ці почуття неодмінно пробудять любов до Вітчизни, рідної землі, мови, історії, звичаїв і традицій свого народу. І тоді такі постаті як Ярослав Мудрий, Богдан Хмельницький, Тарас Шевченко стануть мірилом власної совісті, гідності, величі, бо такі ми є — волелюбні, героїчні, пісенні, поетичні — такими і залишимося у пам'яті людства.

Похвально, що педагогічний колектив гімназії створює всі умови для формування національної свідомості особистості, а Всеукраїнська громадська козацька дитяча організація «Дніпровська Січ» стала осередком козацького-лицарського виховання дітей та учнівської молоді. Адже у нашому минулому чимало славних, героїчних сторінок — величі Київської Русі, становлення

демократії Запорозької Січі, утворення Української Народної республіки, здобуття незалежності України, тощо. І сучасний українець-європеєць — це патріот, для якого історія, культура свого народу є джерелом власної гідності, і громадянин, який своїми знаннями, вчинками, поведінкою готовий служити Вітчизні, примножуючи її славу, здобутки і могутність на світовій арені.

Становлення системи національного виховання дітей та молоді у гімназії свідчить про значущість нових світоглядних знань, нової життєвої необхідності, коли кожен із нас має долучитися до розбудови національної освіти, яка і створить такого патріота, який свідомо захищатиме свою сім'ю, свій дім, свою державу.

Бажаю педагогічному колективу гімназії і членам Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ» нових творчих досягнень на шляху до виховання патріотів нашої держави, міцного здоров'я, добра і любові.

Леонід Кравчук
Президент України,
Герой України

Козацькій гімназії

Мета української школи — не тільки навчати, а й виховувати. Усвідомлюючи важливість вчителя, педагогічний колектив гімназії став одним із засновників Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ». Навчання має бути національне за духом і ґрунтуватися на засадах народної педагогіки, звичаїв і традицій українського народу. Перед педагогами постає головне завдання: формування ідеалу нового українця, національно свідомого, духовно і розумово активного громадянина України. Стверджую, що вчителі гімназії невтомно, самовіддано формують у школярів риси громадянина, патріота, гуманіста. Перед учнями в козацькій гімназії, так її величають у народі, постає образ козака як освіченої і моральної людини, чесноти якої не втратили своєї актуальності і сьогодні. Героїчні вчинки козака дають змогу позбутися хибних уявлень про нього як про розбійника чи гвалтівника і переконатись у категоричній відмінності наших лицарів від розбишацьких ватаг, які активно діяли в Криму і знущалися над мирним населенням на Сході країни, хоч вони також називають себе козаками. Як голова Наглядової ради ВГКДО «Дніпровська Січ» вітаю педагогічний колектив гімназії з 25-ти річним ювілеєм і зичу Вашому педагогічному колективу козацького здоров'я, лицарського гарту, миру і добра на багатоліття.

Голова Наглядової ради
ВГКДО «Дніпровська Січ»,
Герой України, академік, поет
Борис Олійник

Дорогі гімназисти!

Шановна педагогічна родино!

Від імені Комітету Верховної Ради України з питань науки та освіти щиро вітаю Вас із знаменною подією — 25-річним ювілеєм Вашої гімназії.

Ви успішно здолали цю дистанцію в освітянському марафоні Києва і ввійшли у число шкіл першої величини. Ваші здобутки вражають, а Ваші успіхи — надихають освітян усієї України. За свою коротку історію Ваш навчальний заклад став справжнім осередком національної освіти і культури, який високо тримає стяг національних і загальнолюдських цінностей, творчого потенціалу українського народу, його лицарської духовності.

Розвиток гімназії не можливо уявити без її ідейного натхненника, її головного будівничого і незмінного директора заслуженого працівника освіти України Володимира Миколайовича Гнатюка. Пам'ятаю той березневий день 2009 року, коли у Київському міському Будинку вчителя відбулась презентація його книги «Козацько-лицарський гарт дітей та молоді». Це була чи не перша спроба створення на науково-методичному рівні системи управління процесом національно-патріотичного виховання та самоврядування учнів. Завдяки цьому мудрому керманичу і його сподвижникам, гімназія № 283 стала кузницею інтелектуальної еліти, національно свідомих громадян, сформувала своє самобутнє обличчя. У її стінах живе той козацький дух, який не зломити найлютішому ворогу. Тут створена Всеукраїнська громадська козацька дитяча організація «Дніпровська Січ», яка стала центром патріотичного виховання гімназійної молоді та одним із лідерів козацького дитячого руху в Україні. Тут діє театр-студія «Дзвін», яка кожному земну дитину перетворює на особливу. Запорукою успіху гімназії є педагогічний колектив, об'єднаний великою метою виховати справжніх патріотів своєї країни. Висловлюю глибоку вдячність усім учителям гімназії за багаторічну жертвовну працю, за творіння людських душ і плекання юних талантів, за міцний фундамент для майбутніх професій,

за терпіння, мудрість і глибоку віру в дитину, за частинку серця, віддану вихованцям.

Нехай не гаснуть а ні здоров'я, а ні добробут, а ні взаємоповага у Ваших родинах. Нехай не міліє щедрість Ваших козацьких душ, а плідна діяльність буде надійною запорукою розвитку і процвітання нашої держави. Творчої наснаги Вам, миру, добра, невпинного руху вперед.

**З повагою,
Голова Комітету
з питань науки та освіти,
народний депутат України
Лілія Гриневич**

Гімназія № 283 завжди вирізнялася серед інших навчальних закладів своїми творчими особистостями, які вели за собою всіх інших педагогів до розбудови національної школи. Дух патріотизму, народознавчої самобутності присутній не тільки під час навчально-виховного процесу, але й у спілкуванні педагогів з дітьми, батьками, громадськістю. Тільки той, хто сам любить Вітчизну, може навчити цієї любові інших. Тільки той, хто душею вріс у національне коріння свого народу, може зростити нове покоління національно свідомих патріотів. Козацька гімназія — це осередок високої народної моралі, шани до героїв землі української, це скарбниця відмінних знань школярів у різних галузях людської життєдіяльності. У свої 25 років колектив гімназії продовжує творити гідне майбутнє нашої держави, стверджуючи таємницю любові як найвищу заповідь Добра на землі. Дай Вам, Боже, з роси і води.

**Народний депутат України
В.Д.Бондаренко**

Вельмишановні колеги!

Педагогічний колектив гімназії № 283 — це потужна освітянська команда, яка протягом чверть століття докладає значних зусиль для відродження духовної культури та національної свідомості підростаючого покоління столиці. Ваша праця стала вагомим кроком на шляху виховання гідних патріотів, яким розбудовувати в Україні демократичне європейське суспільство. У непростий час Козацька гімназія сприяє становленню нової генерації українських громадян, втіленню у життя прагнення нашої молоді до самовираження та самоповаги, дбає про розвиток української історичної спадщини. Користуючись нагодою, висловлюю вдячність колективу гімназії у переддень 25-річчя навчального закладу, зичу міцного здоров'я і миру, радісних подій і звершень, бадьорості і процвітання, благополуччя й успіхів у Вашій благородній справі. Нехай обраний вами шлях відданого служіння дітям і Державі, приносить радість та гордість за можливість належати козацькому роду.

О.Г.Фіданян — директор Департаменту освіти і науки, молоді та спорту м.Києва

Важливе місце в діяльності «Дніпровської Січі» займає робота з військово-патріотичного виховання козачат на традиціях і прикладах захисників своєї Батьківщини близької пори в історії України. Понад 10 років «Дніпровська Січ» співпрацює з громадською організацією «Афгано-Чорнобильське братство «Побратими», членами якої є учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, воїни-миротворці та учасники бойових дій в Афганістані. Цим мужнім людям є що розповісти про свій бойовий і службовий шлях. Проведено багато спільних заходів військового та патріотичного спрямування, цікавих зустрічей, екскурсій, змагань, конкурсів тощо. Слід відзначити участь учнів гімназії та членів ГО «Побратими» у толоці з відродження «Мистецького Арсеналу», відвідання Музею книгодрукарства, фотовиставок «Чорнобиль. Артефакт», «Чорнобиль. 20 років потому», «Афганістан болить в моїй душі», «Україна — моя Батьківщина». Активну участь у житті «Дніпровської Січі» беруть учасники ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС генерал козацтва Петро Даневич, генерал-полковник Микола Даневич, генерал-хорунжий Олексій Павленко, генерал-хорунжий Анатолій Шатунов, генерал-осавул Олександр Лепетун, учасники бойових дій генерал-осавули Анатолій Буханевич, Віктор Пономаренко, козацький полковник Микола Грабовський та інші. Багато емоцій та щирого захоплення майстерністю юних аматорів мистецтва викликали виступи колективу гімназії («Дніпровської Січі») на творчих вечорах «Доповідаю вам» заслуженого артиста України козацького полковника Олександра Дудки та заслуженого працівника культури України Георгія Даценка, творчого вечора «З піснею в серці» до 70-річчя лауреата багатьох пісенних конкурсів і фестивалів осавула Петра Юшка. Цікаву зустріч учнів гімназії з учасниками телевізійного шоу «Феномен» організував перший заступник голови наглядової ради «Дніпровської Січі» побратим генерал козацтва Петро Даневич. Через «Побратимів» наша гімназія вийшла на Головне управління внутрішніх військ МВС України, яке надає нам значну організаційну допомогу щодо спільних заходів з військової підготовки та патріотичного виховання

учнів. Слід відзначити генерал-лейтенантів Юрія Жуковського та Олександра Савченка, генерал-майорів Василя Молдавчука та Миколу Миколенка, полковників Георгія Федорчука, Ігоря Степанюка та В'ячеслава Яценка.

Г.Г.Даценко — заслужений працівник культури України

Сьогодні, в 25-річчя гімназії, Ви всі ювіляри. І вчителі, і учні, і ті, хто залишив стіни рідної школи. Це — не звичайний ювілей, а ювілей домівки поколінь. Одні навчили, інші навчилися. А дехто спочатку навчався сам, а згодом — наступні покоління. Але скільки б років не було школі, коли поглянути в чарівні та веселі обличчя малечі, розумієш, що школа завжди залишається юною. У свої перші 25 років гімназія № 283 вже може похвалитися великими досягненнями і своєю історією. Я хочу побажати невпинного руху вперед та прагнень до нових звершень! І нехай в навчальному закладі завжди панує атмосфера турботи і щасливого дитинства! Але школа це не тільки стіни. Насамперед, це — пам'ять, традиції, які у гімназії вміють берегти й шанувати, а дух патріотизму настільки сильний, що, мабуть, немає нічого дивного, що саме тут «народилася» Всеукраїнська громадська козацька дитяча організація «Дніпровська Січ». Ви взяли за мету найвищу планку — виховати справжнього громадянина, справжнього українця. І Ви її впевнено тримаєте. Ви вкладаєте в маленьку людину християнські традиції, чесність, порядність, патріотизм і любов до нашої Батьківщини. І цьому не можна навчити, це можна лише посіяти в серце і душу. Ви, йдучи вперед, не забуваєте минуле нашого народу, культуру та звичаї, вміло поєднуючи його із сьогоденням, підтримуючи, та, головне, розвиваючи козацькі традиції. Для мене велика честь, що я долучився до діяльності дитячої козацької організації «Дніпровська Січ», яку можна дійсно назвати козацькою Січчю. З такими маленькими козаками і козачками, як в нашій (з великою гордістю кажу «нашій») козацькій дитячій організації, я впевнений, що козацькі традиції будуть розвиватись ще не одне покоління. Наша Україна заслуговує саме на таких патріотів, які ростуть в гімназії, щирих і вірних українців!

М.В.Даневич — голова Голосіївської районної в місті Києві державної адміністрації, перший заступник голови Наглядової ради ВГКДО «Дніпровська Січ», генерал-полковник козацтва

Від імені Робочої групи з питань патріотичного виховання молоді при Апараті Ради національної безпеки і оборони України щиро вітаю колектив та вихованців гімназії зі славним ювілеєм! Одним із значних досягнень гімназії стала її активна участь у діяльності зазначеної Робочої групи, що сприяло суттєвому покращенню патріотичного виховання молоді в нашій державі. Бажаю Вам, шановні друзі, нових успіхів у вихованні справжніх патріотів України!

В. Крутов — перший заступник Голови Служби безпеки України, генерал-лейтенант, доктор юридичних наук, кандидат педагогічних наук, керівник Робочої групи

Сердечно вітаю учнів, педагогів, усіх працівників гімназії № 283 з нагоди 25-річчя від дня заснування. Свято ви зустрічаєте вагомими результатами в справі навчання та виховання підростаючого покоління. За час своєї діяльності гімназія справедливо здобула визнання та авторитет серед киян. У вашому закладі створено сучасні умови для інтелектуального та фізичного зростання дітей, їх гармонійного розвитку. Щиро вдячна педагогічному колективу за любов до професії, ініціативність, творче завзяття, безперервне удосконалення освітнього процесу відповідно до вимог сьогодення. Переконана, що і в майбутньому ваші випускники, збагачені глибокими і ґрунтовними знаннями та виховані на високих духовних цінностях, сприятимуть розквіту нашої Вітчизни. Щиро бажаю Вам міцного здоров'я, упевненості у завтрашньому дні, благополуччя, твердї віри у те, що ваша гімназія буде і надалі процвітати та займе гідне місце серед кращих шкіл України.

**О.В.Шурко — начальник Управління освіти
Деснянської районної
в місті Києві державної адміністрації**

25 років існує наша гімназія, перетнувши межу між XX-им та XXI-им століттями. Багато яскравих подій відбулося за цей час. Її здобутки стали відомі далеко за теренами України. Чимало випускників успішно закінчили гімназію, отримали козацький гарт у дитячій організації «Дніпровська Січ» та стали справжніми патріотами, доньками і синами України. Знаковою подією є те, що це свято співпадає із 70-ою річницею визволення України від німецько-фашистських загарбників. Як і старші покоління сімдесят років тому, сьогодні вихованці гімназії готові стати на захист своєї Батьківщини, як це робили їх діди та прадіди. Тож будемо пишатися нашими здобутками і ще наполегливіше працювати над вихованням нових патріотів нашої держави! Слава Україні!

**В.В.Константинов — голова Ради
Центру патріотичного виховання
дітей та молоді «Юний прикордонник»,
член Наглядової ради ВГКДО «Дніпровська Січ»**

Учителем народжуються, отримавши від Всевишнього великий дар любові, самопожертви, вічного неспокою. Професія учителя унікальна, неповторна, життєдайна, але вона і нелегка. Адже це відповіді на тисячі «чому», це кілометри шляху, пройдені по класній кімнаті, це безсонні ночі над учнівськими зошитами, це радість спілкування з учнями, це нескінченний пошук досконалості у всьому. Любі колеги, щастя Вам, здоров'я, розуміння найтонших мотивів і причин дитячих витівок, чуйності, розумних учнів і мудрих батьків. Я дякую долі, що маю можливість працювати з Вами, відчувати Вашу підтримку, взаєморозуміння, радіти Вашим успіхам! Хай і надалі доля благословляє Вас великою щедрістю душі, яка сяє і примножується з роками золотом мудрості, таланту, відданості освітянській справі.

К.Є.Кулик,
заступник директора з навчальної роботи

Щиро вітаю наш енергійний, цілеспрямований, кваліфікований колектив з ювілеєм. Гімназія — це не просто шанс талановитим дітям здобути освіту, а й можливість навчатися та спілкуватися з найкращими педагогами, закоханими в свою справу, вчитися не просто наук, а здобувати духовні, загальнокультурні скарби, жити в гімназійному середовищі. У наш з Вами непростий час на плечі працівників освіти лягає відповідальність за навчальний процес молодого покоління українців, а, отже, Ви фактично відповідаєте за те, яким має бути майбутнє нашої держави. Цінності, які сповідує наша гімназія, впливають і на спосіб діяльності, і на стосунки між учасниками навчально-виховного процесу. Гімназійні традиції, навколо яких будується система роботи колективу, роблять наш заклад неповторним. Першим і найголовнішим завданням у роботі педагогів є захист, збереження й розвитку здоров'я учнів. Зичу трудовому колективу й надалі діяти з високою самовіддачею і результативністю, примножуючи добрі традиції так потрібно-го завжди, а нині просто необхідного, патріотизму. Від усього серця бажаю, аби Господь завжди оберігав і підтримував нас в усіх справах, щедро дарував міцне здоров'я, творчу наснагу, радість, благополуччя та все необхідне для справжнього щастя!

В.Ф.Ядвижина,
заступник директора з навчальної роботи

Вітаю рідну гімназію із ювілеєм! Наш колектив — дружна родина. Всі ми різні, і в цьому наша сила, тому що зуміли особисті «Я» вплести у вінок мудрості, виваженості, злагожденості. У час, коли світ стає складнішим і динамічнішим, важливо усвідомити принципи необхідної різноманітності для того, щоб бути ефективним професіоналом своєї справи, допомогати іншим учитися і змінюватися, підтримувати здоровий дух змагання чи просто вистояти і вижити. Наш мудрий народ давно сформував кредо процесу виховання: «Посієш вчинок — пожнеш звичку, посієш звичку — пожнеш характер, посієш характер — пожнеш долю». Ми щоденно вперто і наполегливо знайомимо дитину із життям, навіюємо віру в перемогу добра, переконуємо, що в суспільстві їй належить вирішувати свою частку завдань, що в неї багато справ попереду. Кожній людині властиві зародки чеснот, — але стають вони ознаками вихованості внаслідок дії. Маю свою мету вчителя: мрію, щоб учень робив правильно не тоді, коли на нього дивляться, коли його чують, можуть похвалити, а робив правильно для себе, для правди, для свого обов'язку перед собою. Багато різних почуттів доводиться переживати вчителю. Нехай найсильнішими з них будуть почуття любові до людей і почуття особистої гідності.

М.А.Швед,
заступник директора з виховної роботи

У сучасному світі важливо, щоб освіта давала людині нові життєві стратегії, життєву компетентність, сприяла мобільності її соціальної поведінки. Нині особливого значення набувають інші складові навчального процесу, що виховують уміння й органічне бажання використовувати отримані знання в повсякденному житті, як у соціальному, громадському, так і професійному. Особливо радує те, що талановитий колектив педагогів гімназії прагне своєю повсякденною діяльністю сповідувати високі моральні принципи і робити все можливе для того, щоб учні досягли високих результатів. «Кожне переконання вимагає тривалої кропіткої роботи, необхідної для того, щоб ідея перетворилась на практичні справи», — підкреслював В.Сухомлинський. Щиро вітаю наш енергійний, високопрофесійний колектив із нинішнім ювілеєм. Зичу кожному із Вас нових успіхів, незмінної творчої наснаги! Хай здійсняться Ваші найсмівливіші задуми і плани. Кажуть, що шлях здолає той, хто йде. Тому процвітання і благодаті тобі, рідна гімназіє № 283.

Н.А.Мухіна-Швец,
заступник директора з навчальної роботи

Вітаємо усіх працівників гімназії зі славним ювілеєм! Наш навчальний заклад славиться не тільки високими досягненнями учнів у навчанні, патріотичним вихованням, а ще і зеленими насадженням, чарівними квітами, квітучими клумбами. Школа зелен-сад! Так визначено у наказі Департаменту освіти і науки міста Києва, де гімназія посіла 1-е місце серед навчальних закладів столиці України. Кожна пора року дарує свої неповторні кольори квітів: весною — маки, волошки, бузок, тюльпани, літом — троянди, сальвії, чорнобривці, осінню — хризантеми, жоржини, осінники. Територія нашої гімназії приваблює не тільки учнів, але і мешканців мікрорайону. Вдень можна побачити молодих мам з візочками, бабусь з онуками, спортсменів на спортивних майданчиках. Усіх приймає гімназія, для кого краса — це стиль життя, піднесений святковий настрій, позитивний емоційний заряд творити добро. Наше завдання — навчити дітей любити свою землю, людей, Вітчизну, а ця любов бере свій початок біля джерел гімназії. Хай Вам щастить!

**В.І.Сулацька — заступник директора
з господарської роботи,
Г.М.Білановська — головний бухгалтер,
Л.С.Кудлінська — бухгалтер, О.М.Мармелюк —
бухгалтер-касір**

*І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.*

Іду з дитинства до Тараса

*Шевченко для свідомості українця —
не просто література. Він наш Всесвіт...
Шевченко — завжди попереду.
До нього треба дорости усім життям.*

В.Базилевський

Цього року усе прогресивне людство відзначає 200-річчя від Дня народження видатного українського поета і художника Тараса Григоровича Шевченка. Для нас Шевченко — центральна постать в українській літературі, в усій українській духовності. Його творчість — неповторне явище в історії світової культури. Тому, готуючись до ювілейного дійства «Іду з дитинства до Тараса», організатори прагнули по-новому представити творчий доробок митця, спонукаючи до переосмислення, здавалося б, давно уже усталених мистецьких істин. На цьому святі учні 9-Б та 10-В, Г класів пригадали

дитячі роки Кобзаря, труднощі, з якими доводилося стикатися, про його мрії та прагнення. Сам поет згодом напише із боєм про дитинство, звертаючись до своєї долі:

Ти не лукавила зо мною,

Ти другом, братом і сестрою

Сіромі стала...

Поезія Шевченка видається простою, доступною, загальнозрозумілою. Але насправді це не так: за простою формою — у підтексті — ховається надзвичайно глибокий, складний духовний зміст, який змогли донести до слухачів читці Дацун Олександр, Твердохліб Валерія, Упир Анна, Захарчук Вікторія, Шевнюк Дарія, Федорова Юлія, Сівковська Марина. Акторський дитячий колектив гімназії презентував уривок із однойменної п'єси Тараса Шевченка «Назар Стодоля». Особливо припала до душі гра акторів-початківців Андріянова Микити, Перінька Єгора, Чірниша Антона та Хижняка Олександра, які показали, що глибоко розуміють проблематику твору, і тому зуміли майстерно розкрити характери головних героїв. На цьому святі звучали пісні — як народні, так і написані самим поетом. Несподіванкою стало для глядачів сучасне подання таких відомих нам поезій «Зоре моя вечірняя» та «Тяжко-важко в світі

жити», що їх виконала Загородня Анастасія під музичний супровід Ворони Дениса, Сікули Владислава, Савенка Євгена та братів Голубицьких. Живий, рельєфний, багатогранний образ митця постав в уяві глядачів під час читання Волошиним Миколою поезії Ліни Костенко «Кобзареві». Та, мабуть, найбільшою родзинкою свята був виступ хору учнів 5-7-их класів та естрадно-духового оркестру «Візерунки», що виконали пісню «Реве та стогне Дніпр широкий». Фінальною композицією учні 9-Б класу та лідери учнівського самоврядування підкреслили, що сучасні українці знову і знову відкриватимуть для себе з подивом і захопленням глибинну мудрість, незрівнянну художню майстерність творчості найбільшого поета України. Якщо ми хочемо, щоб з нами рахувались, щоб не соромно було перед Шевченковою пам'яттю, ми повинні так, як він, любити свій народ, свою Батьківщину, знати свою історію, шанувати своїх героїв, щодня і щомиті бути готовими до боротьби за себе, своє майбутнє, за справедливість, за честь матері — України.

Л.О.Сівковська, класний керівник 10-В класу

Тарасове слово навіки в серцях українців

Цього року вся українська та світова спільнота відзначає 200-ту річницю від дня народження славетного українського поета, художника, громадського діяча — Тараса Григоровича Шевченка. Так з нагоди ювілею великого митця, на початку березня у гімназії відбулися урочистості під назвою "Іду з дитинства до Тараса". Поспішаючи на свято і знаючи під якою назвою відбуватиметься захід, виникла стверджувальна думка того, що так і є — український народ з дитинства іде до Тараса, несучи в серці, мов релігійну святиню, його "Заповіт", не раз обмірковуючи його "Думи" і протягом життя тисячі раз цитуючи слова з "Кобзаря", мов псалми з Біблії. У цей нелегкий для України час, коли революція не лише охопила нашу державу, а й відбувається у свідомості, коли спадає полуда з очей, настає прозріння і прокидається любов до ближнього, розумієш, що випадковостей не існує, бо відродження української нації тісно пов'язане з постаттю Шевченка. Згадалися слова зовсім юної вінницької поетеси Ольги Стасюк:

Не чужа, не бідна, не маленька,
В ній своє і золото, й блакить.
Вічно їй болять поет Шевченко
І Шевченку теж вона болять...

На початку свята усі присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять "Небесної сотні". Помітила, що обличчя у дітей у цю мить набули глибокого дорослого виразу, бо зараз будується їх майбутнє, їх історія, їх держава... Захід був багатограним, цікавим, мав великий просвітницький характер. Виконувались пісні на слова поета, гімназисти професійно читали поезію Кобзаря, демонструвались уривки з фільму про великого митця. Особливо припали до душі глядачам сцени з п'єси Тараса Шевченка "Назар Стодоля" у виконанні акторського дитячого колективу гімназії. Вразила підготовка і майстерний підхід учнів-акторів до роботи. Родзинкою свята було звучання пісні на слова поета "Рече та стогне Дніпр широкий" у виконанні дитячого хору гімназії. В очах гімназистів було видно і почуття відповідальності, і нестримне полум'я гордості — вони були просто чарівні у вишиванках, чепурні і, головне, голосисті, як справжні українці. Під час підготовки свята була проведена велика робота, і це відчувалось у згуртованості та дисциплінованості учасників, у їх майстерних виступах. Тому хочеться подякувати за проведення і організацію свята адміністрації гімназії, керівникам театру-студії, естрадно-духового оркестру, вчителям української мови і літератури, а особливу подяку висловити головному режисеру-постановнику дійства, заступнику директора з виховної роботи Марії Анатоліївни Швед. Дякую за свято і за майбутнє нації!

Коназюк Г. Д., мати учня 5-В класу

Живуть, Тарасе, рідний, поміж нас І голос твій, і пензель твій, і Слово

Кожен рядок його віршів пронизаний болем за Україну. В його творчості багато ніжності та любові до людей рідного краю. Тарас Григорович Шевченко живе і буде жити в серцях не одного покоління зі своїми мудrimi на-
становами та пророчими словами.

Між берегами вічності клекаче час,
Дзвенить нового дня весела повинь.
Живуть, Тарасе, рідний, поміж нас
І голос твій, і пензель твій, і Слово.

Данилюк Анатолій, учень 5-Б класу

З нагоди 200-річчя від Дня народження видатного українського поета, прозаїка, драматурга, художника, політичного й громадського діяча Тараса Григоровича Шевченка в кожному куточку України проходять урочисті заходи. Таке свято під назвою «Іду з дитинства до Тараса» відбулось і в нашій гімназії. Мене глибоко вразила розповідь старшокласників про життєвий та творчий шлях Кобзаря, що супроводжувалась уривками з кінофільмів про Т.Шевченка, екранізацій його творів, а ще роздуми Богдана Ступки, його розуміння Шевченка-поета і художника. Органічним продовженням представлення творчості Т.Шевченка став уривок п'єси «Назар Стодоля», підготований театром-студією «Дзвін». Ще одну особливість творчого таланту Шевченка, — надзвичайну мелодійність його віршів, — підкреслив виступ зведеного хору 5-7-х класів у супроводі духового оркестру із піснею «Реве та стогне Дніпр широкий». Насамкінець прозвучали рядки видатної поетеси сучасності Ліни Костенко, присвячені геніальному сину українського народу, у виконанні лауреата Всеукраїнського конкурсу читців творів Т.Г.Шевченка Миколи Волошина. Приємно відзначити, що наше свято відвідало багато гостей і про наш виступ надруковано статтю в газеті «Хрещатик».

Василик Арсеній, учень 5-Б класу

Іскра таланту

Ось і підійшов до завершення мій останній рік навчання у рідній гімназії, який видався для мене досить плідним. Перемога на міському та всеукраїнському конкурсах читців, що були присвячені 200-річчю з дня народження Тараса Григоровича Шевченка, стала новим етапом мого самовдосконалення в майстерності художнього слова та надихнула на прагнення до нових звершень. Я із впевненістю можу сказати, що реалізувати мій талант та спрямувати його у потрібне русло мені повсякчас допомагав педагогічний колектив гімназії під керівництвом досвідченого організатора і талановитого поета Володимира Миколайовича Гнатюка. Заступники директора Катерина Євгенівна Кулик та Марія Анатоліївна Швед завжди заохочували мене до участі у конкурсах читців та оглядах художньої самодіяльності, тим самим сформувавши мій власний світогляд та активну громадянську позицію. Всім учням гімназії я хотів би побажати, щоб кожен із вас знайшов у собі іскру таланту, що згодом буде перетворюватись на незгасиме полум'я творчості. Бо проігнорувати свої здібності — справа легка, набагато важче шліфувати їх, перетворюючи на справжню художню довершеність. Для цього треба сумлінно навчатись, слухати своїх наставників — учителів, що завжди допоможуть вам усвідомити ту вічну таїну знань, яку ви отримуєте на уроках. Лише постійна робота над собою, над своєю поведінкою та культурою, дасть вам можливість досягнути поставленої мети та сформувати нову інтелектуальну еліту нашої славної Батьківщини-України.

Волошин Микола, учень 11-Б класу

Сьогодні як ніколи національні ідеали, герої, провідники слугують зміцненню нації, єднають у боротьбі за щасливу долю України мільйони українців. Вклонитися Великому Українцю, пророку, поету, художнику ідуть цілі покоління як досвідчених, мудрих, знаних містян, так і безтурботна дітлашня, ніжні паростки мрійливого дитинства.

На світлинах: Петро Миколайович Даневич, людина козацького роду, генерал козацтва, загартований на полях битви за демократичну, соборну Україну із юними козаками Рістенко Єлеонорою та Єременок Марійкою.

Вони дивилися в небо

«Вони дивилися в небо» — таку назву мав захід, на якому учні і педагоги гімназії вшанували пам'ять Небесної сотні: мужніх, незламних українців та побратимів інших національностей, чії душі уже перебувають у засвітах. 105 новітніх Героїв назавжди вкарбовані в серця українців, а пам'ять про бійців Небесної сотні буде нагадувати нам про відвагу тих, хто поклав життя свої за нашу свободу. Учні 11-А класу та класний керівник Неділько О.С. наголосили: «Головним у світі є любов. І люди, яких ми поминаємо власне і засвідчили її — безмежну, самовіддану до своєї країни, свого народу. Вони піднялись на боротьбу. Сотні проповідей є ніщо у порівнянні з тим, що зробили для нас ці звिताжці. Адже їхній вчинок — то велика жертвна любов. І якщо ми збагнемо це, — не буде поміж нами зла». Майдан став символом боротьби й утвердження прagnень європейських цінностей у споконвічно європейській державі. За нашу свободу й оновлення країни віддали життя найкращі.

*Отакий ми народ,
Ми віками боролись за себе.
Ми стояли століття за волю,
За наші серця,
І, звернувши погляд до неба,
Ми боролись і йшли до кінця.*

Країна після трагедії стала іншою. Молодь сподівається на зміни й оновлення у своїй державі. Заради цього і віддали життя герої Небесної сотні. Висока і світла ідея реальних змін в усіх сферах життя, безсмертний подвиг майданівців надихнули небайдужих

українців на написання емоційних віршів, присвячених загиблим під час протистояння на Майдані. Гімн України, який став символом єднання, наповнився новим звучанням:

*Не здолати Україну, не знищити волю,
Бо вже можемо самотійно обирати долю.
Згинуть наші воріженьки, вкриються россою,
Попри все — Небесна сотня — відверне від бою!*

Учасники заходу провели паралель між настроями Майдану і творчістю нескореного Василя Стуса. Поезія В.Стуса — це складний філософський світ осмислення дійсності, прagnення до розкріпачення людської душі, до піднесення сили духу. Все його життя стало свідченням любові до України і дорогою до неї, найріднішої, найжаданішої і найтрагічнішої.

*Ярїй, душе. Ярїй, а не ридай.
У білій стужі сонце України.
А ти шукай — червону тїнь калини
На чорних водах — тїнь її шукай.*

Не обділили увагою старшокласники і так званих «ошуканих янголів», учасників протистояння зі сторони внутрішніх військ, сил «Беркуту», міліції.

*Весна промінням сонячним зігрїла все довкола,
Надією прокралась у людські серця.
Весна цвіте... Земля ж не охолола.
Нехай не буде більше свіжого рубця.*

М.А.Швед,
заступник директора з виховної роботи

Свято Знань

Свято Знань «Афіна Паллада вшановує» у гімназії — це завжди неповторна, оригінальна і хвилююча подія року. У цей день учні та вчителі збираються, щоб вшанувати

плеяду гімназистів, які своїми знаннями, інтелектом, спортивними досягненнями примножують славу альма-матері. Шкільні роки у кожному з нас залишать теплі спогади. Для мене гімназія стала рідним домом, тому що учителі-професіонали давали цінні уроки життя, що стали поштовхом для формування особистості, характеру, становлення сили волі. Результати праці учнів, а значить і всієї гімназії, оголошують на святі Знань. Учні, що відстоюють активну позицію у навчанні, гарантовано могли почути своє ім'я під час церемонії нагородження переможців олімпіад і МАНу. Цей рік глибоко закарбується у моїй пам'яті. У 2014 році я здобула номінацію «Інтелект року». Мене переполювали яскраві позитивні емоції, адже я розуміла, що моя праця високо оцінена та удостоєна уваги кращих із кращих. Відчуваючи себе частиною талановитого учнівського колективу гімназії, я розумію, що

Україні потрібне освічене молоде покоління. Атмосфера свята набула ще більшої емоційності завдяки хореографічним номерам та пісенно-танцювальним композиціям, які, до речі, також виконували цьогорічні номінанти. Я хочу подякувати В.М.Гнатюку, К.Є.Кулик, М.А.Швед, які організували свято Знань «Афіна Паллада вшановує». Їх щирі слова побажань та відчуття гордості додавали святую поважності і значущості Знань — рушійної сили розвитку кожного індивіда! Я дякую усім учителям, які упродовж мого навчання у гімназії наповнювали кожне слово глибоким змістом і таким чином вдихнули в мене натхнення, знання, любов до рідного краю, потяг до прекрасного, бажання вдосконалюватись, що стало запорукою досягнення найвищого рівня навчання.

**Гнед Марія,
учениця 11-Б класу**

«Відкриттям року» бути не просто, але можливо

у номінації «Відкриття року». Дуже приємно мені, рідним і, водночас, не просто. Бо саме у цей час прийшло запрошення (за результатами олімпіад, у яких я брав участь самостійно), стати учнем ліцею «Лідер». Не знаю ще, як складеться у мене доля, але впевнено хочу наголосити: успіх приходить до тих, хто наполегливо, щоденно працює. Вірю, що майбутнє нашої країни залежить від освічених людей, тому все зроблю, щоб стати повноцінним членом європейської держави.

**Кучін Владислав,
учень 7-Б класу**

Ось і минув п'ятий рік навчання у козацькій гімназії. Це немалий проміжок часу, але він швидко промайнув і залишив великий слід. Я дуже вдячна всім працівникам гімназії за їх підтримку, розумні поради та настанови. За гарне навчання я отримую стипендію, що стимулює до нових звершень. Минулого року отримала номі-

націю «Інтелект + Творчість» за перемоги у районних олімпіадах та активну участь у житті гімназії, а в цьому — номінацію «Активна громадянська позиція». Одинадцятий рік займаюсь у зразковому колективі народного танцю «Росток». Мені дуже подобається брати участь у різноманітних заходах гімназії. У нас дуже багато талановитих та творчих дітей. Я вважаю, що талант дається людині при народженні, але і розвивати його теж необхідно. Учителі гімназії — творчі особистості, вони допомагають нам у цьому. Коли мене запитали, як усе встигаю, я не відповіла одразу. Але згодом зрозуміла, що саме коло друзів, яке мене оточує, їх поради та підтримка допомагають мені. Я дуже рада, що навчаюсь у гімназії, безмежно вдячна педагогічному колективу, адже він зробив величезний внесок у розвиток моєї особистості.

**Лавринюк Ірина,
учениця 9-Б класу**

Моя історія життя-буття у гімназії непроста. Вступивши до 5-го класу, я не зразу включився в роботу. Було все: і зустрічі із заступниками директора, і виклик батьків... Нещодавно мені бабуся показала мій щоденник за 5-й клас. Якщо сказати правду, то було дуже соромно, бо він червоний від зауважень. Чому я себе так поведив? Я й досі не можу зрозуміти. У 6-му класі я щиро намагався виправити ситуацію, але не завжди виходило. Тоді я поставив перед собою мету — стати відмінником. Ретельно готувався до уроків, поглиблював свої знання, навіть влітку розв'язував завдання підвищеної складності, багато читав.. 7-й клас став для мене переломним періодом і несподівано успішним. Я активно брав участь у різних конкурсних змаганнях і від гімназії, і самостійно. Як результат — призові місця у районних олімпіадах з фізики, хімії, математики, а ще, що для мене дуже важливо, визнання у стінах рідної гімназії — перемога

Іван Сулима — легендарний ватажок козаків

*Було колись в Україні ревіли гармати,
Було колись запорожці вміли панувати.
Панували, добували і славу і волю.*

Т. Г. Шевченко

«Іван Сулима — один із тих легендарних ватажків, слава і безсмертя яких стають славою і безсмертям нації». Під таким гаслом відбулася учнівська конференція на тему: «Іван Сулима — легендарний ватажок козаків» у гімназії

14 травня 2014 року. Учні 8-9 класів разом із директором гімназії Гнатюком В.М., заступником директора Кулик К.Є. та вчителем історії Усатою А. Б. зустрілися із нащадком роду Івана Сулими — Людмилою Миколаївною Сулимою та випускником ще середньої школи № 283 Романом Слепенчуком, який співпрацює зі Людмилою Миколаївною. Людмила Сулима є автором ґрунтовного історичного дослідження родоводу гетьмана. У своїй праці «Сулими: спадщина предків» автор докладно висвітлює династію Сулими на тлі історичних подій та епох людства. Відкрив конференцію директор гімназії Гнатюк В.М., наголосивши на словах Людмили Сулими: «Якщо ми знаємо свій родовід, і наша держава знає свою справжню історію, це цементує патріотизм, виховує гідних громадян і будує міцну Україну». Виступаючи, вчитель історії Усата А. Б. зазначила: «Чим не герой Іван Сулима? Сильний, мужній, відважний, патріот — так, мученик — так! Повсталий із забуття, щоб нагадати нам, хто ми є і чийого роду. Виховання всіх чеснот людини починається в родині. Для кожної людини родина - не тільки перше й рідне місце на землі, а й наука життя. Хто такі Сулими, які вкрили славою і доблестю не тільки власний рід, але й історію українських земель протягом кількох століть?» Учні 6-Б класу представили свій козацький загін, що носить ім'я славетного гетьмана, розказали уривок думи про козака та заспівали козацьку пісню. Учні 8-Б, 8-Г, 9-Г класів у своїх виступах

розповіли про Івана Сулиму як легендарну особистість, який брав участь у численних походах гетьмана Петра Сагайдачного, відомій битві під Хотиним у 1621 році, потрапив у полон, зумів звільнитися з полону, захопити турецьку галеру з 300 яничарами, був удостоєний найвищої в Європі золотої медалі Папи Римського Павла V. Гетьманом реєстрових козаків Сулиму обрали восени 1628 року. Того ж року він стає гетьманом низового (нереєстрового) козацтва і морським гетьманом. 1632 року взяв штурмом турецьку фортецю Азов. У 1635 році

на чолі козацького війська захопив фортецю Кодак, що була побудована на узбережжі Дніпра, де розміщувалися козацькі залоги, щоб перешкоджати походам козаків та контролювати їх дії в майбутньому. Під час цієї битви Іван Сулима був підступно схоплений і разом з іншими ватажками його відправили до Варшави, де стратили. «Його життя, — зазначив академік Богдан Сушинський, — чудовий приклад для молодого покоління українців, і в першу чергу, для захисників Вітчизни вірного служіння своєму народу». Іван Сулима відомий не тільки військовими подвигами, а й прикладом мужності та відданості справі честі й гідності. Також учні дізналися про культурну спадщину роду Сулими. Так, Іван Сулима звелів власним коштом збудувати в селищі Сулими вці на Київщини церкву Пресвятої Богородиці на честь свого повернення із турецького полону до України. Цей храм і досі прикрашає Сулимівку, селище Бориспільського району Київщини. Яскравим моментом конференції стали поетичні рядки Тараса Шевченка та Ліни Костенко, які доповнили образ мужнього та сміливого гетьмана. Рід Івана Сулими відігравав визначну роль у козацьких справах Запоріжжя та уряду Гетьманщини. Багата спадщина його може стати безцінною пам'яткою української історії та культури, справжнім надбанням нації, а величний родинний храм — гідним експонатом майбутнього Пантеону України періоду Козацької доби. Знати і розуміти історію Вітчизни — обов'язок кожного школяра гімназії.

А.Б.Усата, учитель історії

Не забувай ні на хвилину свого призначення, Людино!

Саме таку тему відкритого виховного заходу вибрали старшокласники 10-А і 10-Б класів (класні керівники Троценко О.М. та Процик М.А.). Забігаючи наперед, скажу, що дійство відбулося на одному диханні: красиво, велично, — тому що кожен з присутніх пройнявся тим, чим живе суспільство й окремо взята людина. Людське життя... Неповторне та звичне, радісне і сумне, сповнене глибоких переживань, солодке, як мед, і гірке, як полин. Життя кожної

людини — це стежина у чорних та червоних тонах. Стежина життя. Якою вона уявляється цвіту нашої нації? **Бондарчук Марина** наголошує: «Зараз ми робимо найвеличніше своє відкриття — шукаємо себе. У цих пошуках глибокий зміст: кожен може розкрити свої реальні, досі незнані можливості. Щоб виявити їх, щоб знайти — треба себе пізнати. Це і дасть можливість будувати, творити своє «Я», залишити слід на землі, прожити життя

справжніми людьми». «А справжня людина, це яка?» — народжується напівриторичне питання, бо підсвідомо з почутого й пройнятого душою звучить відповідь: «Людина, яка з дитинства навчилася долати перешкоди, допомагати іншим, не піддаватися спокусам, перемагати власну ліню». **Найдьонов Максим** продовжує: «Ми часто нарікаємо на дорогу, якою йдемо, на людей, які оточують, забуваючи при цьому, що все починати потрібно із

себе. Адже кожна Людина — це маленький світ, велика таємниця, непрочитана книга, врешті-решт — загадка:

*Ти — сам загадка. Відгадай себе,
І все, мабуть, тоді на місце стане.
Червоне, біле, ніжно-голубе
Відкриється за шторою туману.
Насамперед себе ти розгадай,
Коли ти хочеш інших зрозуміти.*

Ковальова Вікторія додає: «Потрібно навчитися у різних життєвих ситуаціях залишатися на висоті. Ніколи не втрачати віри. Життя смугасте, в ньому чергуються успіхи і невдачі, злеті і падіння... Треба бути вищим від усіляких пліток, заздощів, образ.» Старшокласники вивели свою формулу справжньої людини. А це значить: бути благородним; горіти заради іншого так, як горить свічка; бути надією для будь-якого подорожнього; допома-

гати іншим, турбуватись один про одного; допомагати кожному в біді; своїми діями примножувати кількість щасливих людей на Землі; не бути слабкодушним, безпринципним і байдужим. Доречною інформацією стала «Скарбничка мудрості»

- Життя, так само, як і байку, цінують не за довжину, а за зміст (Сенека).
- Від руки, що дарує троянди, завжди віє їх ароматом (Китайське прислів'я).
- Усяку людину слід судити за її справами (Сервантес).
- Генії не шукають перешкоди, а перешкоди створюють (Р.Роллан).
- Люди не народжуються, а стають тими, ким вони є (Гельвецій).
- Тоді людина стане кращою, якщо ви покажете їй, якою вона є (А.Чехов).
- Не бійся друзів — найгірше, що вони можуть зробити — це зрадити тебе.
- Не бійся ворогів — найгірше, що вони можуть зробити — це вбити тебе.
- Бійся байдужих. Через їхню мовчазну згоду у світі є і зрада, і вбивство (Р.Еберхарт).

Зауважу, що на цьому заході було все доречним і довершеним: це і пісня «Два кольори» на слова Дмитра Павличка, яку зворушливо виконали Упир Анна, Гаскевич Ганна та Реутська Світлана, і поезія Василя Симоненка, і пісня російською мовою «Ты знаешь как хочется жить», яку так емоційно й зворушливо озвучили Колодій Ілля, Костянян Павло, Тимошенко Максим, Слободянюк Андрій, Середа Володимир, і притча про Старого Майстра влучно передана Ясенович Анною та Новік Оленою. Фінальна частина була вражаюча. Звучить легка, ніжна і в той же час спонукаюча до роздумів мелодія, тому так органічно ідуть від душі, від серця слова наших дорослих і мудрих дітей: «Я хочу, щоб моє дерево було зеленим», «будинок високим і гарним», «річка чистою», «щоб мої друзі ніколи не плакали, і кожен пишався великою родиною, «ми всі вчимося

жити, і мені не однаково, ким я стану, коли виросту, — головне — щоб бути Людиною!»

М.А.Швед,
заступник директора
з виховної роботи

На нашому відкритому заході ми спробували порушити тему, яка є актуальною як для дітей, так і для дорослих: «Не забувай ні на хвилину своє призначення, Людино». Мої ровесники підготували різні виступи, в які кожен гімназист вніс свою частинку: вірші про людську доброту, порядність, роздуми про те, якою має бути людина. Недарма народна творчість навчає:

- Кожна людина — це маленький світ.
- Кожна людина — це велика таємниця.
- Кожна людина — це непрочитана книга.
- Кожна людина — це загадка. Вокальні виступи не залишили байдужими нікого. Здавалося, такі всім відомі пісні, їх чули ми не раз. Але майстерне виконання друзів викликало тремтливу сльозу на очах. У думках промайнули дитячі роки, згадка про родину, близьких і дорогих людей... У наш мінливий час, коли майже щоденно змінюються поняття, хто друг, а хто ворог, важливо не забувати про людяність, не ворогувати, а об'єднуватись, проявляти доброту і підтримку. Хочеться звернутися до всіх: у будь-якій ситуації не забувай, що ти — людина, людина благородна, небайдужа, своїми діями примножуєш кількість щасливих людей на Землі.

Щербак Дарина,
учениця 10-Б класу

Козацтво — право на безсмертя

*Було колись — в Україні ревіли гармати;
Було колись — запорожці вміли панувати.
Панували, добували і славу, і волю...*

Т. Шевченко «Іван Підкова»

Як відомо, кожен клас гімназії — це козацький загін, який носить ім'я прославленого козака, видатного гетьмана чи видатної особистості. Наш 7-Є клас — загін імені Івана Підкови. Перше знайомство з по-статтю прославленого отамана відбулося на посвяті в козачата.

Далі в шостому класі на виховних годинах ми дослід-жували життя визначного козака і з'ясували.

Іван Підкова
Іван Підкова (?- 16.06.1578, Львів) — козацький ота-ман і господар Молдавії. За підписом під єдиним збереженням у польському альбомі початку XVII ст. портретом Підкови, він «був таким сильним, що не лише ламав підкови, а й талари, а коли увіткнув талар у дерев'яну стіну, то його треба було виру-бувати. Узявши за заднє колесо, він зупинив повіз, запряжений шестериком коней. Дишель ламав об ко-ліно. Узявши зубами бочівку меду, перекинув її через голову. Узявши в руки волячий ріг, пробив ним воро-та». У 1577р. разом з отаманом Яковом Шахом Під-кова на пропозицію молдавських бояр, невдоволених правлінням поставленого турками господаря Петра Кульгавого, пішов у Молдавію, розбив військо госпо-даря в кількох битвах і 29 грудня здобув Ясси. Підкову було проголошено господарем, але згодом турецько-волоська армія змусила козаків покинути Молдавію. У Немирові Підкову по-зрадницьки схопили слуги брац-лавського воєводи Я.Збарзького (попередньо він під-тримував Підкову). На вимогу турецького султана король Польщі Стефан Баторій наказав стратити козацького ватажка у Львові. Його було страчено на площі Ринок 16 червня 1578 р. й поховано в Успен-ській церкві. Згодом козаки з почестями перевезли останки героя до Канева й поховали в монастирі під Чернечою горою над Дніпром. Діяльність Івана Під-кови оспівана в козацьких думах, у поемі Т. Шевченка, творах румунських письменників. Пам'ятники І. Під-кові споруджено у Львові (1982) і Черкасах (1987).

Халавчук Анастасія, 6-Є клас

Іван Підкова відомий своїми походами на Молдавію. Був страчений у 1578 році за наказом польського короля на вимогу турецького султана на майдані у Львові. Після оголошення вироку козаку надали останнє слово. «... Мене привели на смерть, хоча в своєму житті я не вчинив нічого такого, за що заслужив би такого кінця. Знаю одне: я завжди боровся мужньо як чесний лицар проти ворогів християнства й завжди діяв для добра й користі своєї батьківщини, і було в мене єдине бажання — бути їй опорою і захистом проти невірних ... » Побратими викрали його тіло, перевезли до Канева й поховали в монастирі під Чернечею горою. Страта зробила Івана Підкову народним героєм. Про нього складали численні думи та пісні. Він став героєм романтичної поеми Тараса Шевченка «Іван Підкова» (1839).

**Онищенко Анастасія,
6-Є клас**

У 7-му класі ми вирішили відвідати пам'ятник Іванові Підкові у Львові і дізнатися його історію. А вона така. У 1982 році львівський скульптор Петро Кулик подарував місту пам'ятник козацькому ватажкові Іванові Підкові. Звичайно, радянська влада дозволяла ставити пам'ятники не всім козакам, а лише «ідеологічно правильним», тому напис на постаменті зробили таким: «Іван Підкова — герой спільної боротьби російського, українського та молдавського народів проти турецьких поневолювачів. Страчений польською шляхтою у Львові 16 червня 1578 року». Напис з історичної точки зору не зовсім коректний, бо у 16 столітті не було ніякої спільної боротьби козаків з російським народом проти турків. Взагалі. Після розвалу СРСР пам'ятник Підкові став ареною ідеологічного протистояння — спочатку хтось зішкрябав слово «російського», потім хтось домалював його фарбою, інший замалював. У 2007 році те все закрили декоративною металевою підковою.

У 8 класі ми продовжимо пошукову роботу і поїдемо на Тарасову гору, що височіє над Дніпром у Каневі, де похований Іван Підкова. Сама гора раніше звалася Чернечею і тут був колись монастир. Це місце пам'ятне також тим, що в його землі поховані козацькі гетьмани Яків Шах (сподвижник І. Підкови) та Самійло Кішка. Згодом, відповідно до відомого заповіту, тут був похований Т.Г. Шевченко.

**І.І.Корабельська,
класний керівник 7-Є класу**

Козацькому роду — нема переводу

Козацькі забави готували учні 8-Б та 8-Г класів (класні керівники Усата Алла Борисівна та Рудкова Алла Анатоліївна). Крізь століття лине слава українських козаків, гідних синів волелюбного народу. Козацтво не лише показало усьому світові своє лицарство, а й здатність утворити державу, якою близько 300 років була славнозвісна — Запорозька Січ. Козацтво належало

одне з головних місць у формуванні української народності, саме тоді було започатковано традиції, які український народ проніс через віки і тяжкі випробування аж до сучасності. Микола Гоголь у повісті «Тарас Бульба» так писав про Січ: «Так ось вона, Січ! Ось те гніздо, звідки вилітають всі ті горді й міцні, як леви, козаки, ось звідки розливається воля і козацтво на всю

Україну». Гімназисти розподілились між двома козацькими куренями: курінь 8-Б класу імені Івана Гонти й курінь 8-Г класу імені Івана Сірка, які очолювали отамани — Синишин Анастасія та Батюк Аліса. Козацькі забави передбачали інтелектуальний та спортивний конкурси — традиційні види навчання та дозвілля в часи козацтва. Юні козаки виявляли свої знання з історії України під час конкурсу «Розминка» та силу і спритність в конкурсах «Козацька сила» - боротьба на руках, «Перетягування канату». Учнівська громада в залі не залишилася осторонь змагань і всіляко підтримувала своїх фаворитів. Родзинкою проведеного свята став конкурс отаманів під назвою «Універсал нащадкам», де за визначений час козацкам пропонувалося підготувати та прочитати звернення отамана до сучасників. А ще учасники продемонстрували вправність у піснях, танцях, знанні народної мудрості.

**Прес-центр козацьких загонів
8-Б,Г класів**

Краса вчинку

У чому найбільша мета життя? Я вважаю — збільшувати добро в тому, що нас оточує. А добро — це, насамперед, щастя всіх людей. Велика мета добра починається з малого — з бажання добра і знайомим, і незнайомим людям, які потребують уваги й допомоги. Саме такі цілі ставлять перед собою активні учасники Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ» і, звичайно, Рада учнівського самоврядування — козацька старшина гімназії. Добрі і відкриті серця юних і свідомих допомагають тим, хто обділений долею. Девізом команди Вікторії Захарчук, лідера учнівського самоврядування, є слова: «Прийшли. Побачили. Допомогли». Наші активісти у вільний від навчання час, у свої власні вихідні є постійними учасниками акції «Твори добро». Мешканці району спостерігали за злагоженістю дій гімназистів при зборі продуктів харчування для дітей із малозабезпечених родин у різних магазинах. Працюючи разом із волонтерами соціальної служби, активістами благодійного фонду «Незалежна країна», учні гімназії після збору продуктів передавали їх у

багатодітні родини, дитячі будинки, реабілітаційні центри для дітей з обмеженими функційними можливостями. Сміх, щастя, посмішка, любов, неймовірна радість на обличчях — ось що було подякою для гімназистів, які творили красу вчинку добра. А потім була ще одна зустріч у затишній актовій залі нашої альма-матері. Силами учнів четвертого квітня в актовій залі гімназії відбувся захід, якого всі чекали. Йдеться про зустріч гімназистів із дітьми з обмеженими функційними можливостями. До цієї події учні 7-Б (класний керівник Ло пух Н.С.), 7-Д (класний керівник Бут А.О.), 7-Є (класний керівник Корабельська І.І.) підготували яскравий, запальний мюзикл «Сорочинський ярмарок». Співорганізаторами заходу стали благодійний фонд «Незалежна країна», громадська організація «Благодійний центр соціальної роботи «Світ без залежності». На святі були присутні батьки, учні гімназії, волонтери.

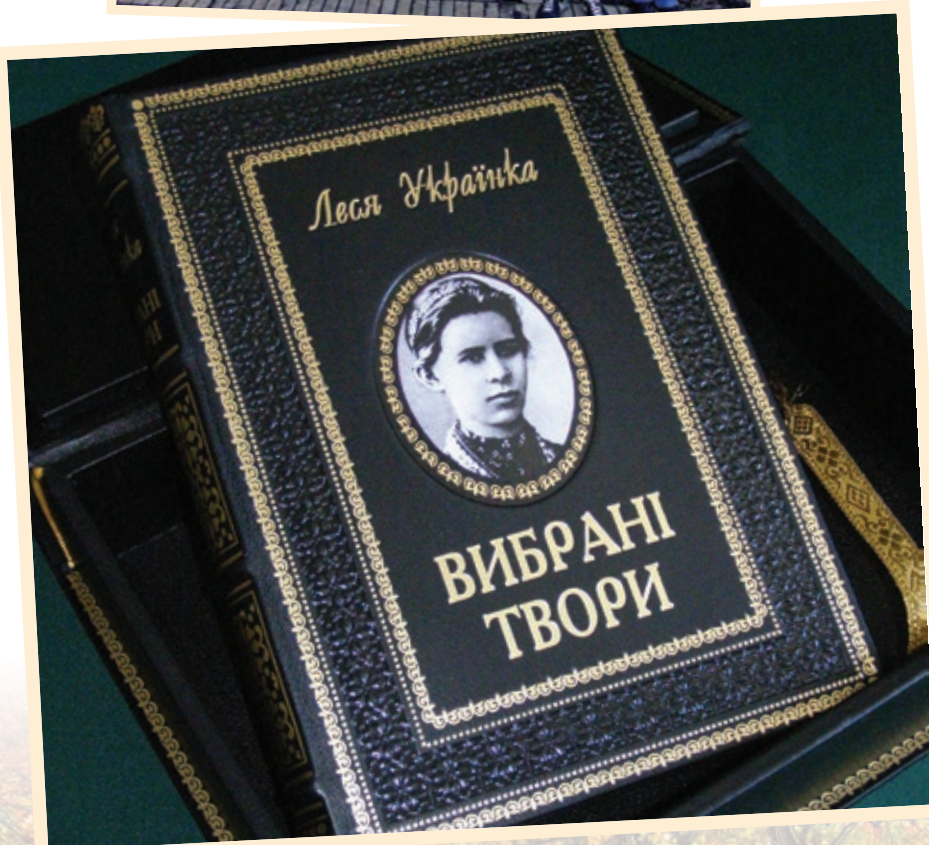
М.А.Швед,
заступник директора з виховної роботи

За мотивами «Лісової пісні»

На уроках української літератури ми вивчали творчість Лесі Українки. Нещодавно розглянули «Лісову пісню». Нас, учнів 10-А класу, надзвичайно вразила та зацікавила драма-феєрія. Щоб поглибити свої знання, весь клас разом з директором гімназії, учителем української мови та літератури Гнатюком В.М., вирішив піти на виставу «Лісова пісня» у Театр юного глядача. 9 березня була чудова погода. Перед п'єсою прогулялися Маріїнським парком. Ідучи гарними алеями, серед високих дерев і чистого повітря, ми відпочивали душею. З оглядового майданчика побачили майже весь Київ, біля пам'ятника Лесі Українки зробили гуртові світлини на згадку про цей день. Незабаром ми підійшли до театру. Під час перегляду вистави відчували особливості поетичної мови української драматургії, завдяки умілій постановці режисера, заслуженого діяча мистецтв України Віктора Гирича. На сцені феєричне дійство. Легкі тканини, квіти, дзеркала створюють враження нереальності потойбічного світу Мавки, а Килина і мати Лукаша — втілюють приземленість реального життя. Хто винний у трагедії Мавки і Лукаша? Важко відповісти. Там, де панує розум, немає місця емоціям, а там, де основою є емоція — розум зайвий. У єднанні Мавки і Лукаша мав би утворитись ідеальний світ, в якому емоція і розум правлять на рівні, але як відомо, у світі немає нічого ідеального..., окрім кохання. Та не знайшовши собі місця на землі, воно все одно буде жити в легендах, історіях, п'єсах і на сцені. Вистава Лесі Українки «Лісова пісня» залишила по собі хвилюючі роздуми про любов і зраду, добро і зло, мораль і байдужість.

**Страшко Анна,
учениця 10-А класу**

«Сорочинський ярмарок» — свято праці, сміху і спілкування

У День гумору 7-мі Б,Д,Є класи піднімали настрій усієї гімназії, презентувавши мюзикл «Сорочинський ярмарок». Було створено позитивну атмосферу традиційного святкового українського ярмаркування. Але цілі заходу були не лише розважальні. Діти долучилися до вивчення культурної спадщини та духовних надбань українського народу, пізнання самобутнього національного обличчя. Свято привернуло увагу до збереження традицій, практичного продовження культурно-історичних звичаїв, обрядів засобами яскравого музичного фольклору та народного гумору. Організатори заходу класні керівники Лопух Наталія Степанівна, Бут Анна Олександрівна, Корабельська Інна Ігорівна ставили за мету виховання любові до рідного краю, формування творчої особистості на засадах педагогіки народознавства. «Сорочинський ярмарок» — це свято праці, сміху, спілкування і гарного настрою. Село Великі Сорочинці Миргородського району, напевне, й залишилося б, як і багато інших сіл Полтавщини, маловідомим, якби його не прославив навіки великий земляк, письменник Микола Васильович Гоголь. З давніх-давен на нашій землі збиралися ці великі торги-ярмарки. Ярмаркувати їхали, як на велике свято, — гарно одягнені, з хорошим настроєм. Тривали торги по кілька днів і були місцем знайомства людей з різних місцевостей. Колоритні сцени, сповнені народних дотепів, жартів, купівлі-продажу доповнювалися гуртовим співом молоді, іграми та забавами. Зокрема, тут завжди можна було послухати мандрівних артистів, а то й самому поспівати та потанцювати в гурті при нагоді. Жвава ярмаркова торгівля не обходилася без галасу, суперечок. Ось і наша гімназія, відома своїм патріотичним вихован-

ням, підготувала виставу комедійного жанру на тему «Сорочинський ярмарок». Всі актори були одягнені в українські народні костюми. Декорації на сцені нагадували справжній базар. Танцюристи виконували запальні танці, вокалісти — українські пісні, акторська імпровізація виступаючих піднімала настрій зали. Хотілося б висловити щире подяку нашим учителям за постановку та зміцнення патріотичного духу у наших серцях.

**Жема Наталія Іванівна, мама учениці 7-Д класу,
Комарової Анастасії**

ЦІНА ЧУЖОЇ ВІЙНИ

13 лютого 2014 р. в актовій залі гімназії відбулося вшанування учасників бойових дій в Афганістані. Захід присвячений пам'яті воїнів-інтернаціоналістів, що загинули в Афганістані. Мета заходу: розширити знання дітей про історичні події афганської війни; вміти характеризувати підсумки війни; виховувати повагу до воїнів-інтернаціоналістів. Запрошені: учні 7-11 класів; адміністрація гімназії; воїни-інтернаціоналісти, учасники бойових дій: Провотар Анатолій Андрійович — прикордонник; Власенко Василь Васильович — десантник; Шевчук Василь Григорович — водій. Захід розпочав учитель предмету захист Вітчизни Гулько Володимир Іванович. Він підкреслив, що війни — це найбільші трагедії в історії людства, а радянсько-афганська вічним болем залишиться у серцях багатьох наших співвітчизників. Ведучі з 10-В класу розповіли про історію конфлікту, привели сумну статистику жорстокої війни, через яку пройшли 160 тисяч українців, не повернулося 3360 осіб, із них загинуло 3280, пропало безвісті 80, поранено 8 тисяч, стали інвалідами 3280. Такі соціальні наслідки. Загиблих земляків воїнів-інтернаціоналістів вшанували хвилиною мовчан-

ня. Далі до слова були запрошені присутні учасники бойових дій, які поділилися з гімназистами своїми враженнями про криваву війну і побажали учням вчитись на відмінно, гартувати організм, любити свою країну. Розчулені діти подарували ветеранам квіти та подарунки, а ще вірш у виконанні Волошина Миколи, пісні «Лист до матері» та «Група крові на рукаві» у виконанні Худера Каріма, братів Голубицьких, Полуденного Романа, Маківської Марії та Гречко Маргарити. Наприкінці військовий наставник Гулько Володимир Іванович підвів підсумки патріотичного заходу та побажав здоров'я, щастя, успіхів ветеранам, а присутнім дітям — миру, душевного спокою, злагоди, добробуту.

Прес-центр гімназії

Слався, квітуй, моя земле

«Планета Земля — наш спільний дім», — саме така головна думка проведеного відкритого виховного заходу у 7-В класі (класний керівник Єгорова О.В.). Гімназисти бачать його у буйному вишневому і яблуневому цвітінні, у зеленому мереживі листків, у весняному буйнні квітів, солов'їному щебетанні. Ведучі наголошують: «Із тих далеких часів, як Господь створив людину, Земля була її матір'ю і годувальницею, а людина — частиною природи». Діти із захопленням розповідають про відпочинок біля тихого річкового плеса чи на галявині березового гаю. Земля багата, щедра, мальовнича. Вона годує, напуває, одягає, дає все необхідне для нашого життя. Ворона Артем наголошує: «Про чистоту її повинні дбати ми всі так, як вона про нас. Турбота про неї повинна бути спільною. Факел життя не утримати одній людині». «Але ніколи людство не відчувало такої тривоги за наш спільний дім, — з тривогою додає Куниця Олексій, — як в останні десятиріччя. Назавжди зникли сотні тисяч видів рослин і тварин. Вирубано половину всіх існуючих раніше лісів. Висихають і забруднюються ріки». Москаленко Михайло продовжує: «А скільки ще навколо видимих і не видимих слідів нерозумної діяльності людини. Ерозія ґрунтів, кислотні дощі, озонові діри.

Дедалі більше забруднюється атмосфера... Накопичення великих обсягів відходів людської діяльності призвело до глобальної екологічної кризи.» «Годі, досить, — стверджує Стерпул Юрій, — і підводить підсумок: настав час отямитися, схаменутися. Людина може бути щасливою тільки в співдружності з природою. Рідна земля благає у нас порятунку заради нас самих, заради збереження життя!» Гімназисти на підтвердження своїх слів підготували різні сценки на екологічну тему, озвучили прекрасні зразки поезії, а Мельник Євген задушевно виконав пісню «Земля в люмінаторі». Всі учасники заходу переконані: ми повинні жити за законами природи, яка дає нам сили, здоров'я, а наші хвороби — це відповідь на нерозумну поведінку людини щодо природи. Нам усім потрібно «перезавантажити» своє ставлення до всього, що нас оточує з позицій краси, добра, благополуччя. Ми хочемо, щоб Земля стала ще родючішою, криниця — джерельною, душа — глибокою, мова — солов'їною, мама — безсмертною, а людина — вічною. Тож давайте всі разом нести віру туди, де вагаються, надію — де відчай, радість — де страждання, любов — де ненависть, світло — в темряву.

Прес-центр гімназії

До рідних джерел

Коли я віддавала свою донечку у 5-й клас, як і всі батьки, бажала їй найкращої школи, найкращих учителів і гарних друзів. Мої мрії здійснилися ще тоді, коли першого вересня 2013 року ми всією родиною проводжали Владиславу до школи. Гімназія № 283 – творча атмосфера постійного свята. Я з великим захопленням спостерігаю за її насиченим життям: виховні заходи, конкурси, виставки, змагання, олімпіади, зустрічі з видатними особистостями. Педагогічний колектив дуже професійний. Педагоги турботливі і тактовні, вміють знайти підхід до кожного учня. Класний керівник — Юлія Олександрівна — стала для моєї дитини радником, улюбленим учителем. Вона дуже легко знаходить спільну мову як з учнями, так і з батьками. Враження від гімназії тільки позитивне, це один з найкращих закладів у районі, і якому хочеться побажати процвітання, гарних учнів, позитивних емоцій.

О.О.Рахновецька,
мама учениці 5-В класу

1 вересня 2013 року я стала гімназисткою. Гімназія вразила мене з того моменту, як я переступила її поріг. Я і зараз згадую ці неповторні хвилини, щирі посмішки вчительки Юлії Олександрівни, добре її слово і ласкавий погляд. Цей навчальний заклад став для мене другою домівкою. У ній є вірні друзі, розумні і талановиті вчителі. Скрізь затишок, краса. У кожному її куточку — сучасний смак і відчуття комфорту. А класні кімнати, так і розповідають про предметні цікавинки і манять нас у захоплюючий світ знань, який спонукає нас до праці. У гімназії працюють щирі, талановиті вчителі. Вони бездоганно поєднують в собі любов до справи і до учнів. Педагогічний колектив — це команда професіоналів, які серцем і душою віддаються своєму покликанню. Очолює заклад талановитий учитель і керівник — Гнатюк Володимир Миколайович. Він справжній патріот, і вчить нас любити свою Батьківщину. Навіть дзвоник, який скликає нас на уроки, перерви — патріотичний. Різноманітність гуртків, спортивних секцій не залишають байдужими нікого. Кожен може знайти собі справу по душі. Особливо мені подобається образотворче мистецтво, хоровий спів. А театральна студія «Дзвін» допомагає перевтілюватись у цікаві, неповторні образи. Протягом року відбувається велика кількість заходів: урочиста лінійка, посвята в гімназисти, козачата, новорічні свята, Шевченківські ювілейні дні, конкурси, день відкритих дверей... Мені також сподобалось брати участь у районних та міських виховних заходах, конкурсах, олімпіадах і змаганнях. Моїм батькам до вподоби рейтингова система оцінювання. Це гарний стимул для досягнення поставленої мети

гімназиста, бо кожен намагається підвищити свої результати. За відмінне навчання гімназисти отримують стипендію. Я стала однією із стипендіаток у цьому навчальному році. Дорогі вчителі, адміністрація, ви навчаєте, виховуєте підрастаюче покоління. Вам це вдається. Щодня ви зернятко за зернятком сієте знання в нас — своїх учнів. Колись ці зернятка проростуть величезними плодами. Ваша мудра і благородна праця заколоситься саявом вже в дорослих людях, які все життя будуть вам вдячні за щирі серця, багату душу. Тож дозвольте побажати Вам і гімназії процвітання, творчих здобутків, старанних учнів.

Рахновецька Владислава,
учениця 5-В класу

МІЙ КИЇВ

*З глибини історії і тисячоліть
Нас вітає сонячна київська блакить.
Місто огортають світлі небеса,
Зачарує кожного пишна ця краса.*

*За Дніпром, за кручами яблуневий сад,
Над Софії храмами срібний зорепад.
Вуличками рідними йду не поспіша,
Бо красою Києва втішена душа.*

*До Дніпра-Славути стежечка біжить,
Душу спів пташиний тішить і п'янить.
І туман над річкою аж за небокрай,
Мій прекрасний Києве — ти мій рідний край!*

*Зацвітуть каштани, київські сади,
Повертають казкою спогади сюди.
Хай лунає пісня і дитячий сміх,
Добротою й щирістю зустрічаєм всіх.*

*Білі хмари тануть, весняна пора...
Я іду милуюся кручами Дніпра.
Зорі над Хрещатиком вкрили небокрай,
Мій славетний Києве — ти мій рідний край!*

**Небога Анна,
учениця 8-А класу**

Великодня виставка козацьких загонів

П.М.Даневич — заступник голови Наглядової ради ВГКДО «Дніпровська Січ», генерал козацтва; **Л.М.Гриневич** — голова Комітету Верховної Ради України з питань освіти і науки, депутат Верховної Ради України; **В.М.Гнатюк** — директор гімназії, головний отаман ВГКДО «Дніпровська Січ»; **Г.Г.Даценко** — заслужений працівник культури України, член Наглядової ради, генерал-полковник; **О.О.Лепетун** — член Наглядової ради, генерал-осавул.

